

Halte 7 (Cahors en Marseille) en **Halte 8** (Narbonne)

Met rasse schreden naderen wij het einde van het seizoen voor de fondspelers. Deze week Perpignan en een attractieconcours vanuit Montelimar en het zit weer op en kunnen wij de balans opmaken.

Op Cahors had ik mijn jaarlingdoffers (9) mee, de duivinnen had ik thuis gelaten en dat had een reden. Maandagmorgen kom ik in het hok en zitten alle duiven in de bovenste rij broedbakken, op de grond ligt een dode duif! Aan de duif, zat op jongen, niets te zien waarschijnlijk een hartstilstand of gestikt. Dat laatste lijkt mij aannemelijk want ik denk dat zij op de grond een moment "gesparteld" heeft en dat de rest hiervan in de stres geraakt is. Die dag zijn zij niet op de vloer geweest om te eten, zelfs voor de pinda's waren ze niet te verleiden. De volgende dag was het weer redelijk rustig maar dat heeft mij toch doen besluiten om geen duivinnen te spelen i.v. met de aanvulling op het nesthok. Ik had toch een hard hoofd in de afloop.

In totaal had ik 22 duiven mee waaronder dus 9 jaarlingdoffers. De eerste was een jaarling wat al een geruststelling was na wat was voor gevallen. In het inkorfcentrum was hij de 9e en in Sector 3 de 159e van 9300 duiven. Van de 22 duiven 12 in de nationale uitslag. Al met al best tevreden van de 9 jaarlingen één achterblijver, van de overjarige ook één maar wel mijn getekende een doffer van 2006 welke een vaste waarde op het hok is. Maar ja zoals dichter Bredero het al zei "het kan verkeren".

De vlucht op zich was weer een lastige opgave regenfronten met slechte zichten, snelheden die amper 1000 m¹ haalden. In sector 3 komen drie duiven boven de 1000 m¹ (1088 m¹, 1072m¹ en 1001 m¹) dit zegt al genoeg. De laatste weken weten wij al niet meer beter. Er is al een keer een weekend geweest dat ik de open haard op het terras heb aangemaakt!

Van meerdere kanten hoor ik dat er nog al wat achterblijvers zijn. Wat opviel, bij mij althans, dat de duiven veel gewicht verloren hadden en sommige aan het eind van hun "latijn" waren. Mijn eerste van Bergerac, een jaarling, pakte ik de volgende dag uitgeput voor het hok. Hij had geen fut meer om te drinken laat staan te eten. Ik heb hem apart gezet en wat voer in poedervorm, waar men jonge papagaaien mee groot brengt, aangemaakt met water en dat in de krop ingespoten. De volgende dag kende je hem niet meer terug. In zijn broedbak was hij weer "heer en meester".

Buiten Cahors stond ook nog Marseille dit weekend op het programma.

Ik had vier duiven ingezet waaronder mijn 3^e en 4^e van Orange.

Evenals Cahors hadden de duiven te maken met de aanwezigheid van de regenfronten. Mijn getekende kreeg ik voorop, 9^e in de Fondclub 138^e FU2000, dat was dan ook het enige pluspuntje want de rest heeft het min of meer laten afweten en uiteindelijk viel er ook weer een achterblijver te

noteren en wel een waar ik nog wel hoge pet van op had.

Wat opviel was dat spelers en niet de eerste de beste zoals T. Maassen, A. de Jong, die de eerste viool speelden miste. Het lijkt er op dat dit seizoen zijn tol gaat eisen.

Narbonne was de op een na laatste vlucht op de kalender van de "ochtendlossingen", een vlucht althans voor mij om gauw te vergeten. Ik sta nu nog te wachten op mijn twee gezette duiven. Velede jaar 2 op 2 op Tarbes en Perpignan en dit jaar compleet gefaald, onbegrijpelijk maar het is niet anders.

Volgende week Perpignan en het attractieconcours vanuit Montelimar en het zit er weer op.

Succes met de laatste loodjes.

E. Verheijen